

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 29. 3. 2022 v trestní věci obžalované ██████████, narozené ██████████ trvale bytem ██████████ ██████████, t.č. ve výkonu trestu ve Věznici Praha – Ruzyně, o odvolání obžalované a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 1. 2022, č.j. 2 T 57/2021-171,

takto:

Odvolání obžalované ██████████ narozené ██████████ a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích se podle § 256 tr. řádu zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou pod body 1., 2. přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem 3. zločinu podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a byl jí uložen společný souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou. Dále byl podle § 43 odst. 2 věta druhá zrušen výrok o trestu, jakož i další výroky na zrušený výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a to ohledně rozsudku Okresního soudu Praha západ pod č.j. 21 T 32/2021-199 ve spojení s usnesením 12 To 187/2021 – 236. Dále byl obžalované uložen trest zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání osmnáct měsíců.
2. Podle skutkového zjištění se obžalovaná jednání kladeného jí za vinu tak, že
  - 1) dne 22. 2. 2021 v 16.00 hodin v Praze 4, na pozemní komunikaci V Lužích, řídila osobní motorové vozidlo tov. Zn. ford Focus, RZ ██████████ ačkoli si byla vědoma toho, že jí byl příkazem Magistrátu hl. města Prahy ze dne 30. 9. 2020, sp. zn. ██████████ s nabytím právní moci 20. 10. 2020, uložen mj. zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců, a současně jí byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. 12. 2020, sp. zn. 3T 155/2020, s nabytím právní moci dne 11. 2. 2021 uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců, *(původně rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 52T 27/2021)*
  - 2) dne 24. 2. 2021 kolem 21:25 hodin v Českých Budějovicích, jednajíce se záměrem nerespektovat rozhodnutí soudu a správního orgánu spočívající v zákazu činnosti stran řízení motorových vozidel, řídila osobní automobil značky Audi A3, registrační značky ██████████, VIN: ██████████ minimálně po pozemní komunikaci v ulici Mánesova, ve směru jízdy od ulice Lidická tř. směrem k ulici Na Dlouhé Louce, přičemž na parkovišti před prodejnou Billa v ulici Mánesova byla kontrolována hlídkou Policie České republiky, Oddělení hlídkové služby České Budějovice, když v rámci provedené kontroly bylo zjištěno, že uvedené motorové vozidlo řídila přesto, že jí byl:

a) příkazem Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 1. 2021, číslo jednací [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 29. 1. 2021, uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců, a to do dne 29. 1. 2022,

b) trestním příkazem Obvodního soudu Praha 4 ze dne 17. 12. 2020, spisová značka 3 T 155/2020, doručeného jí dne 2. 2. 2021, který nabyl právní moci dne 11. 2. 2021, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců,

3)

dne 24. 2. 2021 kolem 21:30 hodin v Českých Budějovicích, na parkovišti před prodejnou Billa v ulici Mánesova, po jednání popsáném pod bodem 1) obžaloby, poté, co při kontrole provedené hlídkou Policie ČR, Oddělení hlídkové služby České Budějovice ve složení pprap. [REDAKCE], OEČ [REDAKCE] a pprap. [REDAKCE], OEČ [REDAKCE], bylo zjištěno, že [REDAKCE] osobní automobil značky Audi A3, registrační značky [REDAKCE], řídila přesto, že jí byl příkazem Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 1. 2021, číslo jednací [REDAKCE] pravomocným dne 29. 1. 2021, uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců, jednájíce se záměrem vyhnout se zákonnému postihu za protiprávní jednání spočívající v řízení motorového vozidla v době existujícího pravomocného rozhodnutí, kterým jí byla taková činnost zakázána, se členů hlídky Policie ČR, Oddělení hlídkové služby České Budějovice ve složení pprap. [REDAKCE] a pprap. [REDAKCE] nejprve dotázala se slovy: „dalo by se to nějak udělat?“, když následně policisty požádala o vypnutí záznamového zařízení, a to osobní kamery GoPro a poté jim opakovaně ve snaze, aby policisté upustili od svých zákonných povinností stran řešení jejího protiprávního jednání souvisejícího s neoprávněným řízením motorového vozidla, nabídla finanční částku ve výši 10.000 Kč (slovy deset tisíc korun českých) se slovy: „vám dám deset tisíc“, když na tuto nabídku oba policisté pprap. [REDAKCE] a pprap. [REDAKCE] reagovali jejím odmítnutím, za současného upozornění jmenované na to, že se dopouští protiprávního jednání.

3. Proti tomuto rozsudku bylo podáno odvolání jednak ze strany obžalované, dále tak i ze strany státní zástupkyně.
4. Obžalovaná ve svém odvolání uvedla, že pokud jde o otázku viny tak se plně doznala, a to již v přípravném řízení a souhlasila se svojí vinou i v hlavním líčení. S policií a následně i s dalšími orgány činnými v trestním řízení od počátku plně spolupracovala. Jednání, které jí je kladeno za vinu se dopustila ve velice složité životní situaci, když si sama snažila zajistit finanční prostředky pro svou nezletilou dceru, a do budoucna se chce vyvarovat užívání drog a alkoholu, které její složitou situaci ještě významně zhoršovaly. Neuvědomovala si tak důsledky svého nezákonného jednání ve snaze zajistit dostatek finančních prostředků tak, aby udržela bydlení a zázemí pro svou nezletilou dceru. Podstupovala v osobním životě tu největší oběť, kdy právě z důvodů zajištění finančních prostředků byla nucena provozovat prostituci. Sama zjistila, že takový způsob obživy není dlouhodobě udržitelný, a že poškozuje její vlastní svědomí. Sama si našla před nástupem do výkonu trestu stálé zaměstnání. Otec nezletilé není schopen se dlouhodobě o dceru postarat, udržet bydlení, zabezpečit její základní životní potřeby. Obžalovaná navrhovala, aby případně trest mohla vykonat jako trest domácího vězení, který by jí umožnil pokračovat docházet do zaměstnání, udržet pro sebe a nezletilou bydlení a zvažovala i možnost domácí práce o víkendech, kdyby měla nařízeno zdržovat se v místě pobytu. Obžalovaná je připravena podstoupit i léčení a případné psychologické konzultace, které by jí pomohly k tomu, aby dokázala vydržet v nastaveném režimu pracovního a osobního života a vyhnula se požití návykových látek nebo alkoholu a podpořila tak svou snahu o normální život spočívající ve výchově své dcery a s přihlédnutím k tomu, že se do budoucna vyvaruje toho, aby se dopouštěla trestné činnosti. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud ve svém rozhodnutí zvažil a přihlédl

k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, přihlédl k polehčujícím okolnostem podle ustanovení § 41 tr. zákoníku a zvážil, zda je na obžalovanou možné působit výchovným trestem, tedy trestem odnětí svobody podmíněně odloženým, příp. stanovenou jí zkušební dobu či jiným alternativním trestem.

5. Státní zástupkyně ve svém odvolání uvedla, že pokud jde o otázku viny, tak neměla připomínek proti rozhodnutí soudu, nicméně ohledně výroku o trestu, je přesvědčena, že soud uložil trest naprosto nerespektující společenskou škodlivost projednávaného jednání a nevzal dostatečně v úvahu trestní minulost obžalované. Ohledně doznání uvádí, že ohledně přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání toto nelze přeceňovat, neboť byla obžalovaná policejním orgánem přistižena při jízdě motorovým vozidlem. Dle státní zástupkyně je doznání pouze formální. Ohledně bodu 3. napadeného rozsudku není třeba zásadním způsobem rovněž vyzdvihovat doznání obžalované, neboť její jednání bylo dostatečně prokázáno jak výpověďmi zakročujících policistů, tak i pořízeným zvukovým záznamem, který jednání obžalované zachycuje. Nelze tak uzavřít, že by obžalovaná zásadním způsobem přispěla k objasnění spáchané trestné činnosti, zejména když doznání obžalované měly orgány činné v trestním řízení k dispozici až při jednání před soudem. Uložený společný souhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou a dále jí byl uložen trest zákazu činnosti ve výměře 18 měsíců, považuje státní zástupkyně za tresty, které nelze označit jinak než za tresty nepřiměřeně mírné. Obžalovaná byla v minulosti již 16x pravomocně odsouzena pro různorodou trestnou činnost, zejména pro majetkovou trestnou činnost a činnost související s řízením motorového vozidla v době, kdy jí tato činnost byla zakázána. Při podání obžaloby státní zástupkyně pro obžalovanou navrhovala trest odnětí svobody v délce 24 měsíců se zařazením jmenované do věznice s ostrahou a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 36 měsíců. Tehdy se však ohledně obviněné jevíly tyto tresty jako přiměřené a výchovné. Nicméně v mezidobí byla obžalovaná 4x odsouzena, a to pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, z čehož je zřejmé, že se situace ohledně nutnosti působení na obžalovanou zásadním způsobem změnila, což se nemohlo neprojevit při závěrečném návrhu státní zástupkyně na uložení trestu. Dále státní zástupkyně zdůrazňuje, že se trestné činnosti obžalovaná dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp.zn. 3 T 155/2020, a to pouze několik dní po právní moci trestního příkazu vydaného dne 17. 12. 2020, který nabyl právní moci dne 11. 2. 2021. Mělo být přihlédnuto významně k osobě obžalované, která rozhodně neskýtá záruku, že se do budoucna vyvaruje páčání trestné činnosti. Jedná se o speciální recidivistku stran jednání právně kvalifikované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud dále nevzal dostatečně v úvahu, že obžalovaná [REDAKCE] nemá naprosto žádný respekt k zákonům ČR a rozhodně si neváží dobrodiní soudu, který jí v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp.zn. 3 T 155/2020 uložil podmíněný trest odnětí svobody, aby mohla ve zkušební době prokázat svou schopnost vyvarovat se dalšího protiprávního jednání. Dále je zdůrazněna ta skutečnost, že poté, co bylo zahájeno její trestní stíhání v nynější projednávané trestní věci, tak se minimálně dne 7. 3. 2021 dopustila další trestné činnosti, a to přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když ohledně dané věci bylo rozhodnuto Okresním soudem Praha západ pod sp.zn. 21 T 32/2021 a obžalované byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Závěrem je navrhováno, aby trest byl zpřísněn, kdy jí má být uložen společný souhrnný trest odnětí svobody v trvání minimálně 36 měsíců, a to se zařazením obžalované do věznice s ostrahou a dále trest

zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů ve výměře minimálně 36 měsíců.

6. Odvolací soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.
7. Krajský soud ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení, s přihlédnutím k námitkám podaných odvolání přezkoumal napadený rozsudek, přezkoumal správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo. Učinil pak následná zjištění a závěry.
8. V řízení, jež vydání napadeného rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. Odvolací soud shledal, že jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před okresním soudem byly dodrženy veškeré předpisy, které mají zabezpečit právo obžalované osoby na obhajobu i řádné objasnění věci. Okresní soud provedl důkazy v rozsahu § 2 odst. 6 tr. řádu a zjistil skutkový stav, o němž netřeba mít pochybnosti.
9. Krajský soud uvádí, že obžalovaná se v plném rozsahu k trestné činnosti doznala a okresní soud nejen na základě doznání obžalované, ale i provedením dalších důkazů dospěl ke správně zjištěnému skutkovému stavu i právní kvalifikaci, kdy správně uzavřel, že obžalovaná se dopustila pod body 1., 2. přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem ad 3. zločinu podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
10. Krajský soud přezkoumal napadený výrok a dospěl k závěru, že podaným odvoláním, tedy odvolání obžalované a státní zástupkyně, není namíste vyhovět. Pokud jde o odvolání obžalované pak je nutno uvést a konstatovat tu skutečnost, že pokud okresní soud ukládal obžalované trest nepodmíněný, pak tomuto postupu okresního soudu nelze nic vytknout. S ohledem na osobu obžalované, její trestní minulost, nelze vyhovět ani návrhu k případnému ukládání podmíněného trestu odnětí svobody, příp. jiného alternativního trestu. Obžalovaná je osobou opakovaně soudně trestanou, kdy opis rejstříku trestů obsahuje 16 záznamů, když jejich trestná činnost byla jednak majetkového charakteru a jednak trestnou činností související s řízením motorového vozidla, a to v době, kdy jí byla tato činnost zakázána. Jak dále bylo zjištěno, tak v době, kdy byla podána obžaloba v této věci, byla následně obžalovaná ještě následně 4x odsouzena, a to pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Dále obžalovaná se shora trestné činnosti dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení ve věci vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 3 T 155/2020, a to pouze několik dní po právní moci trestního příkazu vydaného dne 17. 12. 2020, který nabyl právní moci 11. 2. 2021. Jde o speciální recidivistku stran jednání právě kvalifikovaného jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Lze souhlasit s tím, že obžalovaná nemá žádnou sebereflexi a žádný respekt k zákonům ČR, a to i s ohledem na to, že si nevážila již v minulosti dobrodiní soudu, které jí bylo poskytnuto ve věci Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp.zn. 3 T 155/2020, kde jí byl uložen podmíněný trest odnětí svobody.
11. S ohledem na shora uvedené skutečnosti nebylo možné vyhovět odvolání obžalované tak, jak navrhovala ve svém písemném podání a při závěrečném návrhu v rámci veřejného zasedání.

V tomto smyslu je nutné uvést to, že okresní soud v daném případě správně ukládal společný souhrnný trest, kdy bylo zjištěno, že nyní posuzované jednání popsané v bodě 2. kvalifikované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku i dílčím pokračujícím skutkem přečinu, jehož se obžalovaná dopustila též 22. 2. 2021, skutek pod bodem 1. a odsouzena za to byla právě rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4, č.j. 5227/2021-81. Mezi těmito dvěma skutky nedošlo k žádnému sdělení obvinění, byly spáchány v blízké časové souvislosti, byla jimi naplněna shodná skutková podstata přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, proto je nutno tato dvě jednání posoudit jako skutek jediný. Správně tak rozhodl okresní soud, kdy podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4, č.j. 52 T 27/2021-81 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze sp.zn. 8 To 145/2021 ruší výrok o vině, výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad. Dále je nutné uvést, že z dalšího rozsudku Okresního soudu Praha – západ č.j. 21 T 32/2021-199 bylo zjištěno, že dalšího takového jednání se dopustila obžalovaná dne 7. 3. 2021, ale mezitím již došlo k doručení sdělení obvinění dne 25. 2. 2021 v nyní projednávané trestní věci, tedy věci Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 2 T 57/2021 a proto jednání ze dne 7. 3. 2021, za něž byla obžalovaná odsuzována ve věci Okresního soudu Praha – západ pod sp.zn. 21 T 32/2021, je již samostatným skutkem, byť téhož přečinu. Z tohoto důvodu pak správně za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, který je obžalované kladen za vinu v této trestní věci, tedy pod bodem 2, je pokračujícím skutkem, za který byla obžalovaná uznána vinnou ve věci Obvodního soudu pro Prahu 4, sp.zn. 52 T 27/2021, tedy pod bodem 1., proto za obě jednání a dále za sbíhající se přečin z rozsudku Okresního soudu Praha – západ ve věci sp.zn. 21 T 32/2021 byl obžalované ukládán trest jediný, a to společný podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku a současně souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu Praha – západ, sp.zn. 21 T 32/2021 a výroku o vině i trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 52 T 27/2021.

12. Pokud jde o odvolání státní zástupkyně i ohledně tohoto odvolání krajský soud rozhodoval zamítavým rozhodnutím, tedy ve smyslu § 256 tr. řádu. Je sice pravdou, že obžalovaná se nedoznala již v rámci přípravného řízení a lze souhlasit i s tím, že není namístě jakkoli přeceňovat doznání obžalované, kdy mj. jednání ohledně bodu 1., 2., kdy při tomto jednání byla obžalovaná zadržena příslušníky Policie ČR a ohledně jednání pod bodem 3. bylo toto jednání zadokumentováno na audio a videozáznam. V tomto směru je nutno zohlednit tu skutečnost, že v této věci byl uložen obžalované trest společný, souhrnný ve výměře 20 měsíců. Dále jak bylo zjištěno tak ve věci OS Praha 4, 3 T 155/2020 bude obžalovaná s největší pravděpodobností muset vykonat ve výměře 6 měsíců, který byl uložen jako trest podmíněný. Dále jí hrozí ještě výkon dalšího trestu odnětí svobody, a to ohledně rozhodnutí Okresního soudu Praha 6 ve věci 1 T 6/2021, kdy jí byl uložen trest ve výměře 12 měsíců. Celkem tak obžalované hrozí reálný výkon trestu odnětí svobody v trvání 38 měsíců. Krajský soud chce věřit, že obžalovaná svým vyjádřením v rámci veřejného zasedání chce napravit svůj život a jak sama uvedla, sama dobrovolně nastoupila výkon trestu odnětí svobody. Našla si zaměstnání, a to ještě před nástupem výkonu trestu. Má zájem se starat o svou dceru, když i v rámci výkonu trestu se snaží ji zabezpečit ohledně jejího vzdělání, kdy musela v rámci výkonu trestu odnětí svobody změnit školku, neboť je v předškolním věku. Rovněž v současné době začala řešit i své dluhy, kdy si vyřídila splátkové kalendáře a pravidelně splácí své dluhy. Je jenom a pouze na obžalované, jakým způsobem v případě svého propuštění na svobodu po vykonání trestu odnětí svobody, zda povede řádný život a nebude již opakovat trestnou činnost, za kterou je v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody.

13. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud, že trest, který byl obžalované uložen ve výměře 20 měsíců jako trest společný souhrnný nepodmíněný, je pro obžalovanou dostatečným potrestáním a rovněž její zařazení ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku bylo shledáno jako řádné.
14. Trest zákazu činnosti, který byl obžalované uložen, a to ve výměře 18 měsíců, považuje krajský soud rovněž jako trestem dostatečným, kdy mj. jí byl uložen další trest zákazu činnosti, a to ve věci Obvodního soudu pro Prahu 4, 3 T 155/2020, kdy jí byl uložen rovněž 18 měsíční trest zákazu činnosti a s ohledem na to, že doba výkonu trestu odnětí svobody se nezapočítává do výkonu tohoto trestu zákazu činnosti, má soud za to, že i tento trest je pro obžalovanou trestem dostatečným.
15. Na základě shora uvedeného bylo ohledně odvolání obžalované a státní zástupkyně rozhodnuto ve smyslu § 256 tr. řádu a obě odvolání byla zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

České Budějovice 29. 3. 2022

JUDr. Jiří Šťastný, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová

Květa
Zdrhová
Digitálně podepsal
Květa Zdrhová
Datum: 2022.04.04
09:05:35 +02'00'